

**rijksuniversiteit
groningen**

**De Relatie tussen de Big Five
Persoonlijkheidskenmerken en
Slachtofferschap van Huiselijk
Geweld**

***The Relationship between the Big Five
Personality Traits and Domestic
Violence Victimization***

**Masterthese Klinische Psychologie
Onderzoeksverslag**

Niek de Haan

S2998475
Oktober 2020
Examinator: Drs. B. Tierolf
Tweede beoordelaar: Dr. M.C. Eisma
Faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen
Afdeling Psychologie
Rijksuniversiteit Groningen

Abstract

In deze studie werd het verband onderzocht tussen de Big Five persoonlijkheidskenmerken en het slachtofferschap van geweld bij volwassenen en kinderen die zijn aangemeld voor hulpverlening vanwege problemen omtrent geweld. Hierbij werd apart gekeken naar mannen en vrouwen. Dit onderzoek werd gedaan om beter inzicht te krijgen in de rol van persoonlijkheid bij huiselijk geweld en om bij te dragen aan kennis over mogelijke risico factoren voor het slachtofferschap van geweld. Bij vrouwen en meisjes werd een significant verband verwacht tussen neuroticisme, consciëntieusheid en extraversie en slachtofferschap van geweld. Bij mannen en jongens werd een significant verband verwacht tussen openheid voor ervaringen en slachtofferschap van geweld. Bij 1282 Nederlandssprekende volwassenen en 352 kinderen werd een online vragenlijst afgenomen bestaande uit vragenlijsten over persoonlijkheid (Quick Big Five en Hierarchical Personality Inventory for Children), partnergeweld (Revised Conflict Tactics Scale) en kindermishandeling (Conflict Tactics Scale Parent Child). Regressieanalyses toonden significante verbanden tussen neuroticisme en consciëntieusheid (positief) en extraversie (negatief) en het slachtofferschap van geweld bij vrouwen, een significant negatief verband tussen vriendelijkheid en slachtofferschap van geweld bij jongens en een significant positief verband tussen neuroticisme en slachtofferschap van geweld bij meisjes. Bij mannen is geen significant verband gevonden tussen persoonlijkheid en het slachtofferschap van geweld. De conclusie is dat er een verband bestaat tussen persoonlijkheid en het slachtofferschap van geweld en dat er een mogelijk verschil bestaat tussen de seksen. In deze steekproef speelt persoonlijkheid slechts een kleine rol bij het slachtofferschap van geweld. Andere factoren, bijvoorbeeld alcoholgebruik en de persoonlijkheid van de dader, zouden belangrijker kunnen zijn voor het voorkomen van huiselijk geweld.

Abstract

In this study, we investigated the relationship between the Big Five personality traits and victimization of violence in both adults and children who are registered with social services because of violence issues. The analysis was performed on men and women separately. We predicted a significant association between neuroticism, conscientiousness and extraversion and victimization of violence for women and girls. We predicted a significant association between openness to experience and victimization of violence for men and boys. We did this study to advance our insight in the role of personality in domestic violence and to contribute to knowledge about possible risk factors for victimization of violence. An online questionnaire was filled out by 1282 Dutch adults and 352 Dutch children. The questionnaire included questions about the Big Five personality factors (Quick Big Five and the Hierarchical Personality Inventory for Children) and domestic violence between adults (Revised Conflict Tactics Scale) and between adults and children (Conflict Tactics Scale Parent Child). Regression analyses showed significant association between neuroticism and conscientiousness (positive) and extraversion (negative) and victimization of violence for women, a significant negative association between agreeableness and victimization of violence for boys and a significant positive association between neuroticism and victimization of violence for girls. No significant association between personality and victimization of violence was found for men. The study concluded that there is a relationship between personality and victimization of violence, with a potential difference in genders. Personality only plays a limited part in the victimization of violence in this sample. Other factors, e.g. alcohol use and personality of the perpetrator, might prove more important to consider in victimization of violence.

De Relatie tussen de Big Five Persoonlijkheidskenmerken en Slachtofferschap van Geweld

Geweld binnen gezinnen kan gericht zijn op zowel volwassenen als kinderen.

Huiselijk geweld bestaat niet alleen uit lichamelijk geweld maar ook uit verwaarlozing of financiële uitbuiting. Bij huiselijk geweld zijn zowel dader als slachtoffer (ex)partners, gezinsleden of familieleden (Ten Boom et al., 2019). Kindermishandeling is een vorm van huiselijk geweld waarbij de slachtoffers minderjarig zijn en een afhankelijkheidsrelatie hebben met de daders (Ten Boom et al., 2019). In een periode van vijf jaar bleek zes procent van de vrouwen en vier procent van de mannen slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld (Ten Boom et al., 2019). Bij kinderen bleek dat 25% van scholieren, in de eerste vier jaar van het voortgezet onderwijs, in het verleden slachtoffer is geweest van geweld, waarvan twaalf procent het slachtoffer van geweld is geweest in een periode van een jaar voor het onderzoek, waarbij meisjes vaker slachtoffer zijn dan jongens (Ten Boom et al., 2019). Bij een onderzoek binnen een ziekenhuis in Oostenrijk werd gevonden dat zeventien procent van de reguliere patiënten te maken heeft gehad met huiselijk geweld (Riedl et al., 2019). Vier procent van deze patiënten was binnen de twee jaren voorafgaande aan het onderzoek betrokken bij situaties waar, in huiselijke kring, geweld tegen hen werd gebruikt.

Het ervaren huiselijk geweld vergroot de kans op het krijgen van lichamelijke aandoeningen en psychische symptomen (Riedl et al., 2019). Volgens Adams en Beeble (2019) gaat partnergeweld eveneens veel samen met verschillende stoornissen, zoals depressie, posttraumatische stressstoornis en insomnie. Wanneer een grotere mate van geweld gebruikt wordt zijn de effecten op de mentale gezondheid van slachtoffers groter. Mentale stoornissen hebben, in combinatie met ervaren geweld, een negatieve invloed op de kwaliteit van leven van de slachtoffers (Adams & Beeble, 2019). Vanwege de gevolgen op korte en lange termijn is het belangrijk om meer onderzoek te doen naar huiselijk geweld.

Persoonlijkheid lijkt een rol te spelen bij het plegen van geweld en bij het slachtofferschap van geweld. Persoonlijkheid wordt in onderzoeken vaak gemeten in de vorm van de Big Five persoonlijkheidskenmerken: extraversie, vriendelijkheid, consciëntieusheid, neuroticisme en openheid voor ervaringen (Costa & McCrae, 1992). Extraversie wordt verbonden met de eigenschap 'sociaal', vriendelijkheid met 'vergevend', consciëntieusheid met 'georganiseerd', neuroticisme met 'humeurig' en openheid voor ervaringen met 'nieuwsgierig' (John & Srivastava, zoals geciteerd in Yadon & Daugherty, 2019). Door de jaren heen is er veel onderzoek gedaan naar deze vijf persoonlijkheidskenmerken en ze worden in vele onderzoeken gebruikt voor het bepalen van persoonlijkheid. Op deze manier kan in verschillende onderzoeken persoonlijkheid worden gemeten zonder dat er een verschil in betekenis ontstaat. Deze universele beschrijving van persoonlijkheid zorgt ervoor dat onderzoek over de hele wereld kan worden gerepliceerd en er voortgebouwd kan worden op eerder onderzoek.

Vrouwen met hogere extraversie, neuroticisme en consciëntieusheid en lagere vriendelijkheid zouden sneller geweld plegen (Hines & Saudino, 2008; Buss 1991). In hetzelfde onderzoek werden verschillen gevonden tussen de Big Five en verbaal, fysiek en seksueel geweld apart genomen. Het verband tussen persoonlijkheid en gebruik van geweld zou verklaart kunnen worden door verschillen in meningen over effectiviteit van gedrag, zoals mensen met lagere vriendelijkheid het tonen van macht door geweld over het algemeen effectiever vinden dan mensen met hogere vriendelijkheid (Graziano, Jensen-Campbell & Hair, 1996). Bij mannen blijkt een verband te zijn tussen neuroticisme en het plegen van verbaal en fysiek geweld (Costa & McCrae, zoals geciteerd in Xiao et al., 2019; Hines & Saudino, 2008; Barnes, Greenwood & Sommer, 1991). Bij kinderen werd een negatief verband gevonden tussen extraversie, openheid voor ervaringen en consciëntieusheid en het plegen van geweld tegen hun broers en zussen (Yu, Lin & Gamble, 2016).

In onderzoek naar de relatie tussen persoonlijkheid en het slachtofferschap van geweld bleek dat mannen met meer openheid voor ervaringen vaker slachtoffer werden van fysiek geweld (Hines & Saudino, 2008). De houding die mannen met een hogere openheid voor ervaring hebben zou volgens de onderzoekers leiden tot een meer begripvolle houding tegenover het gewelddadige gedrag van de partner. Het is eveneens mogelijk dat bij deze houding gedrag wordt vertoond dat woede oproept bij hun partners, zonder dat ze dat willen. Bij vrouwen hing extraversie positief samen met het slachtofferschap van verbaal geweld, neuroticisme hing positief samen met het slachtofferschap van fysiek geweld en neuroticisme en consciëntieusheid hingen samen met het slachtofferschap van seksueel geweld. Meer neuroticisme en extraversie gaan samen met een minachtende, jaloerse en zelf-gecentreerde houding en meer consciëntieusheid gaat samen met een beledigende houding tegenover het uiterlijk van de partner (Hines & Saudino, 2008). Deze gedragingen zouden in de partners het gebruik van geweld kunnen stimuleren waardoor deze persoonlijkheidskenmerken leiden tot slachtofferschap van geweld. Het is eveneens mogelijk dat deze mensen zelf geweld gebruiken en dat de partners geweld terug gebruiken (Hines & Saudino, 2008). In het onderzoek van Buss (1991) werd echter een negatief verband gevonden tussen openheid voor ervaringen en het slachtofferschap van geweld bij mannen, wellicht doordat hoge openheid voor ervaringen een risico vormt voor jongere mannen en niet voor oudere mannen, omdat deze laatste groep vaak meer in hun relaties hebben geïnvesteerd (Hines & Saudino, 2008). Verder hing bij vrouwen minder vriendelijkheid samen met slachtofferschap van geweld (Buss, 1991). Lage vriendelijkheid gaat samen met een vijandige en wantrouwende houding die negatieve gevoelens bij de partner kan oproepen en daarmee geweldgebruik (Hines & Saudino, 2008).

Daarnaast kan persoonlijkheid mogelijk de gevolgen van het slachtofferschap van geweld verminderen. In een onderzoek van Lannert, Levendosky en Bogat (2013) werd

gevonden dat vrouwen met een hogere openheid voor ervaringen en vriendelijkheid een grotere emotionele betrokkenheid toonden richting hun kinderen nadat ze waren blootgesteld aan partnergeweld. Daarnaast waren ze ook meer consistent in het geven van reacties naar hun kinderen vergeleken met vrouwen met een lagere openheid voor ervaringen en vriendelijkheid. De invloed van persoonlijkheid op vermindering van gevolgen van geweld zijn tegenovergesteld aan de verbanden tussen persoonlijkheid en slachtofferschap van geweld (Hines & Saudino, 2008). Bij kinderen zijn eveneens verschillen in mogelijke beschermende factoren van persoonlijkheid te vinden wanneer het gaat om de gevolgen van geweld. In het onderzoek van Lee en Song (2017) werd gevonden dat extravertie negatief samenhangt met symptomen van depressie, terwijl neuroticisme en vriendelijkheid positief samenhangt met symptomen van depressie.

Zoals hierboven is weergegeven hangt persoonlijkheid op meerdere manieren samen met het dader- en slachtofferschap van geweld. Er zijn bovendien aanwijzingen dat persoonlijkheid een andere relatie heeft met geweld voor mannen en vrouwen. Voor een beter begrip van huiselijk geweld en kindermishandeling is het van belang dat meer onderzoek wordt gedaan naar de werking van persoonlijkheid in deze situaties. Dit komt doordat persoonlijkheid stabiel is gedurende het leven (Hines & Saudino, 2008) en de invloed tussen persoonlijkheid en geweld daardoor op meerdere momenten in het leven een rol kunnen spelen. Verder kan het begrijpen van deze verbanden helpen om beter inzicht te krijgen in situaties met verhoogd risico op huiselijk geweld of kindermishandeling, zodat herhaling door dezelfde dader kan worden voorkomen en het gezin niet uit elkaar moet. Dit zou overige depressieve klachten kunnen voorkomen (Fu, Xue, Zhou, & Yuan, 2017). In de huidige studie wordt onderzoek gedaan naar het verband tussen de Big Five persoonlijkheidskenmerken en slachtofferschap van geweld omdat hier nog niet veel onderzoek naar is gedaan en het niet eerder in een Nederlandse steekproef is onderzocht. In tegenstelling tot eerder onderzoek

wordt bij dit onderzoek een steekproef gebruikt van mensen die zijn aangemeld bij hulpinstellingen vanwege problemen met geweld.

De centrale onderzoeksvraag van deze scriptie is aldus: Hangen de Big Five persoonlijkheidskenmerken samen met het ondergaan van geweld bij mannen, vrouwen en kinderen? Vanwege de potentiële verschillen tussen vrouwen en mannen worden er twee hypothesen gesteld, op basis van de uitkomsten van het onderzoek van Hines en Saudino (2008). Bij vrouwen wordt een positief verband verwacht tussen extraversie, neuroticisme en consciëntieusheid en vaker slachtofferschap van geweld. Bij mannen wordt een positief verband verwacht tussen openheid voor ervaring en vaker slachtofferschap van geweld.

Omdat voor kinderen nog geen soortgelijk onderzoek is gedaan zal binnen deze studie exploratief worden gekeken naar het verband tussen persoonlijkheid en het ondergaan van geweld bij kinderen. Hierbij wordt bij meisjes (evenals bij vrouwen) een positief verband tussen extraversie, neuroticisme en consciëntieusheid en het slachtofferschap van geweld verwacht. Bij jongens wordt (evenals bij mannen) een positief verband tussen openheid voor ervaringen en het slachtofferschap van geweld verwacht.

Methode

Procedure

Het Verwey-Jonker instituut heeft een landelijk onderzoek gedaan naar partnergeweld en kindermishandeling. Het onderzoek bestond uit een steekproef van nieuw aangemelde gezinnen bij 13 van de 26 Veilig Thuis organisaties in Nederland. Het totale aantal gezinnen dat deelnam aan het onderzoek is 1068. In dit onderzoek werden vragenlijsten gebruikt over de volgende thema's: (Jeugd)trauma, partnergeweld, kindermishandeling, alcoholgebruik, opvoedstress, kwaliteit van leven, persoonlijkheid, omgang met eigen kinderen en de hulpverlening. Het Verwey-Jonker instituut voerde het onderzoek uit door middel van huisbezoeken om ervoor te zorgen dat de complete vragenlijsten werden ingevuld door de

participanten. Studenten fungeerden als onderzoeksassistenten die bij de deelnemers de vragenlijst afnamen. Potentiële deelnemers werden telefonisch benaderd wanneer ze aangemeld werden bij Veilig Thuis in verband met partnergeweld en/of kindermishandeling.

Binnen de benaderde gezinnen konden zowel ouders als kinderen vanaf 8 jaar deelnemen. Telefonisch werd gevraagd of ze deel wilden nemen en werd een datum afgesproken voor het afnemen van de vragenlijst. Tijdens het huisbezoek werd een informatiebrief overhandigd met het doel van de studie, het gebruik van een online vragenlijst met waarborging van anonimiteit en een vastgestelde vergoeding achteraf. Nadat ze een papieren toestemmingsformulier hadden ondertekend mochten zij beginnen met de online vragenlijst. De vragenlijst werd ingevuld op hun eigen computer of laptop maar wanneer de deelnemers geen eigen computer hadden werd een laptop van een van de onderzoeksassistenten gebruikt. Het invullen van de vragenlijst gebeurde zelfstandig. Er was echter wel de gelegenheid om vragen te stellen wanneer een deel van de vragenlijst niet werd begrepen. Na afloop ontvingen de participanten twintig euro vergoeding voor hun deelname. De kinderen die meededen ontvingen tien euro vergoeding. De participanten tekenden een ontvangstbewijs voor deze vergoeding. De data werd gekoppeld aan een inlognummer zodat bij volgende metingen de data kan worden vergeleken over de tijd. Alle informatie werd anoniem verwerkt. Het onderzoek heeft toestemming gekregen van de ethische commissie METC van de Vrije Universiteit Amsterdam (VCWE-2016-217R1).

Deelnemers

De vragenlijst is in het Nederlands afgenomen waardoor alleen Nederlandssprekende mensen deel konden nemen. In totaal hebben 1634 participanten de vragenlijst ingevuld. 1282 volwassenen (79%) en 352 kinderen (21%). De groep volwassenen bestond uit 341 mannen (27%) en 941 vrouwen (73%). Het aantal mannen per leeftijdscategorie was: drie in de leeftijdscategorie 18-24 (1%), 74 in 25-34 (22%), 120 in 35-44 (35%), 108 in 45-54 (32%) en

36 in 55 jaar of ouder (11%). Het aantal vrouwen per leeftijdscategorie was: twee in de leeftijdscategorie jonger dan 18 (<1%), 45 in 18-24 (5%), 291 in 25-34 (31%), 389 in 35-44 (41%), 198 in 45-54 (21%) en 16 in 55 jaar of ouder (2%).

Van de 352 kinderen die de vragenlijsten hebben ingevuld waren 172 jongens (49%) en 180 meisjes (51%). De jongens hadden een leeftijd tussen de acht en zeventien jaar ($M = 12.85$, $SD = 2.57$) en de meisjes hadden een leeftijd tussen de acht en zeventien jaar ($M = 12.71$, $SD = 2.69$). Verdere demografische gegevens die zijn verkregen zijn in de bijlage als overzicht weergegeven (zie tabel 1).

Materiaal

Aan het begin van de vragenlijst werd de deelnemers gevraagd naar hun leeftijd, sekse, geboorteland, opleidingsniveau, het hebben van betaald werk voor meer dan twaalf uur per week, het netto maandelijks inkomen en het aantal kinderen tussen drie en twaalf, tussen dertien en achttien en hoeveel van die kinderen op dat moment in het gezin woonden.

Slachtofferschap van geweld bij volwassenen.

Om de mate van geweld gebruikt tegen volwassenen te meten wordt gebruik gemaakt van de Revised Conflict Tactics Scale (CTS2). Deze vragenlijst is ontwikkeld door Straus, Hamby, Boney-McCoy, & Sugarman (1996) en vertaald door Lamers-Winkelmann voor Nederlands gebruik (Lamers-Winkelmann, Slot, Bijl & Vijlbrief, 2007). Deze vragenlijst meet fysiek, verbaal en seksueel geweld over het afgelopen jaar.

De lijst bestaat uit 39 items, zes over omgang met conflictsituaties, acht over psychisch geweld, twaalf over fysiek geweld, zeven over seksueel geweld en zes over verwondingen. Elk item bestaat uit twee vragen, een over het geweld toegediend door de partner en een voor het eigen geweld richting de partner. Voorbeelden van vragen over fysiek geweld zijn: 'Ik heb mijn (ex-)partner geschopt' en 'Mijn (ex-)partner heeft mij geschopt'. Voorbeelden voor psychisch geweld zijn: 'Ik heb mijn (ex-)partner beledigd of tegen

hem/haar gevloekt' en 'Mijn (ex-)partner beledigde mij of vloekte tegen mij'. Een voorbeeld voor seksueel geweld is: 'Mijn partner stond erop orale of anale seks te hebben'. Deze vragen worden beantwoord met behulp van een acht-punts Likertschaal waarbij 1 staat voor 'dit is nooit gebeurd' en 8 staat voor 'meer dan twintig keer in het afgelopen jaar'. Voor het doel van huidig onderzoek werden de antwoorden op deze vragen, uitgezonderd de omgang met conflictsituaties, verwerkt tot één variabele die de 'mate van geweld' genoemd wordt. Dit werd gedaan met behulp van zogeheten middelpunten. Wanneer bijvoorbeeld het antwoord 'zes tot tien keer in het afgelopen jaar' werd als middelpunt 'acht' genomen (Straus, Hamby, Boney-McCoy, & Sugarman, 1996). Wanneer de vraag met 'meer dan twintig keer in het afgelopen jaar' werd als middelpunt 25 genomen. Deze middelpunten worden bij elkaar opgeteld tot een nieuwe score (Straus et al., 1996). Alleen de 33 vragen over het door de partner gepleegde geweld werden hierbij meegenomen. Voor de mannen is de Cronbach's alfa van de CTS2 in dit onderzoek .87 en voor de vrouwen .92.

Slachtofferschap van geweld bij kinderen.

Voor de kinderen werd gebruik gemaakt van de Conflict Tactics Scale Parent Child (CTSPC). Deze vragenlijst is ontwikkeld door Straus (1998) en in Nederland onderzocht door Overbeek, de Schipper, Lamers-Winkelmann en Schuengel (2013). Deze vragenlijst wordt zowel door volwassenen als kinderen ingevuld om de blootstelling aan partnergeweld en fysieke kindermishandeling te meten. In de versie die door ouders wordt ingevuld staan schalen over niet gewelddadige disciplineren, psychisch geweld, fysiek geweld en verwaarlozing. In de versie die door kinderen wordt ingevuld zijn dezelfde schalen gebruikt, met uitzondering van verwaarlozing. De vragen die gaan over verwaarlozing, bijvoorbeeld 'Ik liet mijn kind alleen thuis, terwijl een volwassene aanwezig zou moeten zijn' (Straus, Hamby, Finkelhor, Moore, & Runyan, 1998), zijn moeilijk door kinderen te antwoorden. Zij zijn, vooral op jonge leeftijd, niet in staat om te bepalen of een ouder iets heeft nagelaten wat ze

wel hadden moeten doen. Wel is een schaal over het getuige zijn van partnergeweld toegevoegd omdat kinderen die getuigen zijn van partnergeweld de wereld vaak zien als bedreigend en onveilig (Groves, 1999). Voor het huidige onderzoek werd gebruik gemaakt van de schalen die worden ingevuld door kinderen zodat dezelfde methode wordt gehanteerd als bij de volwassenen. In de vragenlijst worden vier items gebruikt om niet-gewelddadige disciplineren te meten. Verbaal geweld wordt gemeten met vijf items, bijvoorbeeld 'mijn moeder of vader heeft tegen mij gevloekt of mij uitgescholden'. Fysiek geweld bestaat uit dertien items, bijvoorbeeld 'mijn moeder of vader heeft me in elkaar geslagen'. Deze vragen worden beantwoord met behulp van een acht-punts Likertschaal waarbij 1 staat voor 'dit is nooit gebeurd' en 8 staat voor 'meer dan twintig keer in het afgelopen jaar'. Op basis van de antwoorden van kinderen is een nieuwe variabele aangemaakt: de jaarfrequentie van geweld dat de kinderen hebben ondergaan. Dit is wederom gedaan met de middelpunten van de categorieën, net als bij de CTS2 (Straus et al., 1998). Voor de jongens is de Cronbach's alfa voor de CTSPC in dit onderzoek .92 en voor de meisjes .93.

Persoonlijkheid bij volwassenen.

Om de persoonlijkheidskenmerken van volwassenen vast te stellen wordt gebruik gemaakt van de Quick Big Five (QBF). Deze vragenlijst is een verkorte Nederlandse versie van de Big Five Questionnaire van Goldberg (1992). De verkorte versie is onderzocht en gevalideerd door Vermulst en Gerrits (2009). Deze vragenlijst bestaat uit dertig eigenschappen die de Big Five persoonlijkheidskenmerken neuroticisme, extraversie, consciëntieusheid, openheid voor ervaringen en vriendelijkheid meten. Een voorbeeld van de eigenschap vriendelijkheid is 'hulpvaardig' waar deelnemers moeten bepalen of deze eigenschap bij hen past of niet. Antwoorden worden gegeven op een zevenpunt Likert schaal waarbij 1 staat voor 'klopt helemaal niet' en 7 staat voor 'klopt helemaal wel'. Voor de mannen is de Cronbach's alfa voor de QBF in dit onderzoek .84 en voor de vrouwen .81.

Persoonlijkheid bij kinderen.

Voor de persoonlijkheidskenmerken van kinderen wordt gebruik gemaakt van de Hierarchical Personality Inventory for Children (HiPIC). Deze vragenlijst is ontwikkeld door Mervielde, de Fruyt en Clerq (2009) om de Big Five persoonlijkheidskenmerken te kunnen onderzoeken tijdens de kindertijd. De volgende vijf domeinen, gebaseerd op de Big Five persoonlijkheidskenmerken, worden gemeten: Emotionele Stabiliteit, Extraversie, Vindingrijkheid, Welwillendheid en Consciëntieusheid. Voor het huidige onderzoek zullen de schalen hernoemd worden naar het equivalent van de schalen van volwassenen.

Vindingrijkheid is openheid voor ervaringen en welwillendheid is vriendelijkheid. In deze vragenlijst wordt emotionele stabiliteit gebruikt als inverse maat van neuroticisme. In de rest van de scriptie zal de term neuroticisme worden gebruikt voor deze schaal. In deze vragenlijst worden opmerkingen gebruikt waarop de kinderen kunnen antwoorden hoe kenmerkend dit is voor hen. Een voorbeeld opmerking behorende tot openheid voor ervaringen is 'heeft een brede belangstelling'. Antwoorden worden gegeven op een vijf punts Likertschaal waarbij 1 staat voor 'niet kenmerkend' en 5 staat voor 'zeer kenmerkend'. Voor de jongens is de Cronbach's alfa voor de HiPIC in dit onderzoek .91 en voor de meisjes .90.

Analyses

Voorafgaand aan de analyses zijn de aannames voor regressieanalyse getest. Dit zijn de aannames van normaliteit, homoscedasticiteit, lineariteit en multicollineariteit. Normaliteit van residuen werd beoordeeld met behulp van een PP plot van de residuen. In het geval dat de plot van de residuen de diagonaallijn volgde was de aanname niet geschonden.

Homoscedasticiteit werd vastgesteld door middel van een scatterplot van de residuen.

Wanneer alle punten willekeurig in het scatterplot getoond werden was de aanname niet geschonden. Bij de aanname van lineariteit werd gebruik gemaakt van de partiële regressie plots, waarbij de persoonlijkheidskenmerken apart worden vergeleken met de afhankelijke

variabele. Wanneer een niet lineair verband wordt waargenomen, bijvoorbeeld een parabolisch verband, zal de aanname van lineariteit geschonden zijn. Voor het inspecteren van multicollineariteit werd gebruik gemaakt van de variance inflation factor (VIF) waardes. Een waarde van 5 of hoger betekent dat samenhang tussen voorspellers problemen oplevert bij het schatten van de regressiecoëfficiënt.

In het geval dat deze aannames geschonden zijn werden de analyses toch uitgevoerd. Deze keuze is gemaakt vanwege de grootte van de steekproef. Volgens Ernst en Albers (2017) hebben milde schendingen van de normaliteitsaanname een beperkte invloed op de resultaten bij een grote steekproef. Dit geldt eveneens voor een schending van de aanname van homoscedasticiteit als er een eindige variantie is (Ernst en Albers, 2017). Wel wordt hierbij aangenomen dat er slechts sprake is van een milde schending van de aannames.

In dit onderzoek werden multiple (stapsgewijze) regressieanalyses uitgevoerd. Per groep wordt op deze manier vastgesteld welke van de vijf persoonlijkheidskenmerken een significant verband hebben met het aantal keer dat iemand slachtoffer is geweest van geweld in het afgelopen jaar. De regressieanalyse werd uitgevoerd voor mannen, vrouwen, jongens en meisjes.

Resultaten

Verbanden tussen persoonlijkheidskenmerken en slachtofferschap van geweld bij vrouwen

Bij de regressieanalyse waarin extraversie, neuroticisme en consciëntieusheid slachtofferschap van geweld voorspelden bij vrouwen (zie Tabel 2) werd gevonden dat de aanname van normaliteit is geschonden. De aanname van homoscedasticiteit was eveneens geschonden. Deze twee schendingen werden als milde schendingen meegenomen in de verdere analyse. Bij extraversie en neuroticisme was de aanname van lineariteit geschonden

maar bij consciëntieusheid echter niet. De aanname van multicollineariteit eveneens niet was geschonden.

De modeltoets van de regressie was significant $F(3,801) = 25.89, p < .001, R^2 = 0.09$. Extraversie was significant negatief geassocieerd met het slachtofferschap van geweld, $\beta = -.12, p = .001$. Neuroticisme was significant positief geassocieerd met het slachtofferschap van geweld, $\beta = .21, p < .001$. Consciëntieusheid was significant positief geassocieerd met het slachtofferschap van geweld, $\beta = .09, p = .008$.

Verbanden tussen persoonlijkheidskenmerken en slachtofferschap van geweld bij mannen

Bij de regressieanalyse met de vijf persoonlijkheidskenmerken als voorspellers van slachtofferschap van geweld bleek de modeltoets niet significant (zie Tabel 3). Geen van de vijf persoonlijkheidskenmerken had een significant verband met het slachtofferschap van geweld.

Verbanden tussen persoonlijkheidskenmerken en slachtofferschap van geweld bij jongens

Bij de regressieanalyse waarin vriendelijkheid het slachtofferschap van geweld voorspelde bij jongens (zie Tabel 4) werd gevonden dat de aannames van normaliteit en homoscedasticiteit mild waren geschonden. De aanname van lineariteit tussen vriendelijkheid en mate van geweld was eveneens geschonden. De aanname van multicollineariteit was echter niet geschonden.

De modeltoets van de regressie was significant $F(1,160) = 6.77, p = .01, R^2 = .04$. Vriendelijkheid was significant negatief geassocieerd met het slachtofferschap van geweld, $\beta = -.20, p = .010$.

Verbanden tussen persoonlijkheidskenmerken en slachtofferschap van geweld bij meisjes

Bij de regressieanalyse waarin neuroticisme het slachtofferschap van geweld voorspelde bij meisjes (zie Tabel 5) werd gevonden dat de aannames van normaliteit en homoscedasticiteit mild waren geschonden. De aanname van lineariteit tussen emotionele stabiliteit en mate van geweld was geschonden. De aanname van multicollineariteit was echter niet geschonden. De modeltoets van de regressie was significant $F(1,171) = 5.41, p = .021, R^2 = .03$. Emotionele stabiliteit was significant negatief geassocieerd met het slachtofferschap van geweld, $\beta = -.18, p = .021$.

Discussie

Het doel van deze studie is het bepalen van de verbanden tussen de Big Five persoonlijkheidskenmerken en het slachtofferschap van geweld om meer inzicht te krijgen in de rol van persoonlijkheid bij huiselijk geweld en kindermishandeling, en bij te dragen aan kennis over mogelijke risicofactoren voor het slachtofferschap van geweld. Voor vrouwen en meisjes werd een positief verband verwacht tussen extraversie, neuroticisme en consciëntieusheid en het slachtofferschap van geweld. Voor mannen en jongens werd een positief verband verwacht tussen openheid voor ervaringen en slachtofferschap van geweld. De resultaten ondersteunen de verwachtingen bij vrouwen en meisjes deels maar ondersteunen de verwachtingen bij mannen en jongens niet.

In overeenstemming met de hypothese voor vrouwen werd gevonden dat neuroticisme en consciëntieusheid een positief verband hadden met het slachtofferschap van geweld. Dit komt overeen met eerder gevonden resultaten van Hines en Saudino (2008). In deze steekproef blijkt een minachtende en zelf-gecentreerde houding en slechtere interpersoonlijke relaties gepaard met neuroticisme in combinatie met een beledigende houding gepaard met consciëntieusheid een verband te hebben met het slachtofferschap van geweld (Buss, 1991 zoals geciteerd in Hines en Saudino, 2008). In tegenstelling tot de verwachting was er sprake van een negatief verband tussen extraversie en slachtofferschap van geweld. Een reden voor

deze negatieve invloed kan zijn dat mensen met minder extravertie minder positieve emoties uiten, minder warm over komen en minder assertief zijn (Costa & McCrae, 1992). Mensen met een minder extraverte persoonlijkheid kunnen in sommige relaties, vooral met mensen die meer extravert zijn, meer moeite hebben met het in stand houden van goede kwaliteit binnen de relatie (Cuperman & Ickes, 2009). Door deze lagere kwaliteit van de relatie wordt wellicht sneller geweld gebruikt. Vanwege de steekproef, mensen die aangemeld zijn met geweldproblemen, is het eveneens mogelijk dat het slachtofferschap van geweld invloed heeft gehad op de persoonlijkheid. Negatieve gebeurtenissen in het leven, zoals huiselijk geweld, kunnen zorgen voor een verhoging van neuroticisme (Jeronimus, Riese, Sanderman en Ormel, 2014). Er is mogelijk sprake van een cyclus tussen de verhoging van neuroticisme door negatieve gebeurtenissen en een verhoging van het aantal negatieve levensgebeurtenissen door een verhoogd neuroticisme (Jeronimus et al., 2014).

In tegenstelling tot de hypothese voor mannen werden geen significante verbanden gevonden tussen de Big Five persoonlijkheidskenmerken en slachtofferschap van geweld. Dit resultaat is tegenstrijdig aan het resultaat gevonden in eerder onderzoek (Buss, 1991; Hines & Saudino, 2008). In beide onderzoeken werd een verband gevonden tussen openheid voor ervaringen en slachtofferschap van geweld. Bij het onderzoek van Buss (1991) werd een negatief verband gevonden terwijl in het onderzoek van Hines en Saudino (2008) een positief verband werd gevonden. Waar bij deze onderzoeken verwacht wordt dat leeftijd en de mate van inzet in de relatie een invloed had op dit verschil is het mogelijk dat openheid alleen een invloed heeft in groepen waar geweld minder prevalent is. In deze steekproef, waar geweld meer prevalent is dan in voorgaande studies, is het mogelijk dat een meer accepterende houding van het slachtoffer richting het gedrag van de dader geen invloed heeft op het daadwerkelijke gewelddadige gedrag van de dader.

Bij meisjes werd een van de verwachte verbanden gevonden, namelijk een significant negatief verband tussen neuroticisme en slachtofferschap van geweld. Dit zou betekenen dat een zelf-gecentreerde houding met een onvoldoende positieve relatie met de dader een verklaring kan zijn voor het slachtofferschap van geweld (Hines & Saudino, 2008). De resultaten geven echter geen ondersteuning voor een verband tussen extraversie en consciëntieusheid en slachtofferschap van geweld. Een beledigende en neerbuigende houding tegenover de dader lijkt voor meisjes geen reden te zijn voor slachtofferschap van geweld, in tegenstelling tot de vrouwen (Hines & Saudino, 2008).

Bij jongens is eveneens geen ondersteuning gevonden voor de hypothese dat er een verband is tussen openheid voor ervaringen en slachtofferschap van geweld, wellicht om dezelfde reden als bij mannen. Er is echter wel een significant negatief verband gevonden tussen vriendelijkheid en slachtofferschap van geweld. Dit resultaat is bijzonder wanneer het vergeleken wordt met de onderzoeken van Buss (1991) en Hines en Saudino (2008) waar alleen bij vrouwen een sterker verband wordt gevonden tussen vriendelijkheid en slachtofferschap van geweld en niet bij mannen. In tegenstelling tot volwassen mannen blijken meer onbetrouwbare, onbehulpzame en koude eigenschappen in jongens geweld uit te lokken (Costa & McCrae, 1992). Dit verschil met volwassenen kan worden gekoppeld aan de relatie tussen dader en slachtoffer. Waar, in het geval van jongens, vaak een tekort aan macht en invloed over de dader mist en geen vergelding mogelijk is, kan bij volwassenen de angst heersen dat geweld terug zal worden gebruikt. In dit laatste geval zal meer stil worden gestaan bij de gevolgen van het geweld. Wederom is het mogelijk dat het slachtofferschap van geweld minder vriendelijkheid tot gevolg heeft. Eveneens is het mogelijk dat er sprake is van wederzijds geweld, waarbij de jongens eerst geweld gebruiken tegen de dader waardoor de dader geweld gebruikt tegen hen (Graziano, Jensen-Campbell & Hair, 1996).

Beschouwing resultaten

In het huidige onderzoek zijn zowel overeenkomsten als verschillen gevonden vergeleken met eerdere onderzoeken. Een belangrijke reden voor de verschillen kan de gebruikte steekproef zijn. In eerdere onderzoeken is gebruik gemaakt van steekproeven uit de populatie studenten (Hines & Saudino, 2008; Graziano, Jensen-Campbell & Hair, 1996) of uit een populatie net getrouwde koppels (Buss, 1991). In de huidige studie is echter onderzoek gedaan onder mensen die reeds aangemeld zijn bij hulpverlening in verband met huiselijk geweld of kindermishandeling. Vergeleken met de huidige steekproef is geweld in de groep van studenten over het algemeen minder prevalent door de socio-economische status en het hogere opleidingsniveau (Aaltonen, Kivivuori, Martikainen, & Sirén, 2012). De ervaringen van deze manier van leven, en de normen en waarden die de studenten hebben opgebouwd, zouden een reden kunnen zijn voor de verschillen in resultaten.

Opvallend in het huidige onderzoek is dat de modellen allen een lage verklaarde variantie hebben. Hieruit is te concluderen dat de rol van persoonlijkheid bij het slachtofferschap van geweld beperkt is. Binnen deze steekproef zijn er mogelijk andere verklarende factoren die het slachtofferschap van geweld voorspellen. Allereerst is het mogelijk dat persoonlijkheid meer bepalend is voor het plegen van geweld dan het slachtofferschap van geweld binnen deze steekproef. De persoonlijkheid van de dader kan een grote invloed hebben op het geweldgebruik en door middel van vergelding kan deze dader eveneens slachtoffer worden van geweld (Hines & Saudino, 2008). Dit zou duiden op een mogelijke interactie tussen de persoonlijkheden van zowel dader als slachtoffer waarbij het slachtoffer door middel van het eigen gedrag geweld uitlokt bij de dader. Verder is het mogelijk dat de invloed van alcohol in deze steekproef een grotere rol speelt bij het slachtofferschap van geweld dan persoonlijkheid. Bij consumptie van alcohol worden de hersenfuncties die gedrag reguleren gepauzeerd (Pedersen, Copes & Sandberg, 2016). Hierdoor kan geweld sneller plaatsvinden omdat zowel dader als slachtoffer de grenzen van

acceptabel gedrag overschrijden. Eveneens is het mogelijk dat trauma's uit de kindertijd een rol spelen doordat iemand dan minder goed in staat is om op een adequate manier om te gaan met stressvolle situaties en vervolgens geweld gaan gebruiken. Bij kinderen die traumatische ervaringen hebben, inclusief mishandeling en verwaarlozing, is de kans groter dat ze gewelddadig handelen dan kinderen zonder traumatische ervaringen (Fox et al., 2015). In gevallen van kindermishandeling kan hier eveneens sprake van zijn door de toevoeging van opvoedstress bij de ouders. Deze opvoedstress kan, zelfs zonder trauma's uit de kindertijd, zorgen voor een verhoogde kans op het gebruik van geweld. Door verhoogde opvoedstress wordt het gedrag van kinderen op een negatiever manier geïnterpreteerd door de ouders (Miragoli, Balzarotti, Camisasca, & Blasio, 2018). Deze interpretatie zou kunnen bijdragen aan het sneller gebruik van geweld.

Beperkingen

Een eerste beperking van het onderzoek was de schending van een aantal aannames van regressieanalyse. De consequenties van de schending van de aannames van normaliteit en homoscedasticiteit zijn binnen deze steekproef niet zeer erg omdat deze schendingen slechts mild waren, maar de schending van lineariteit kan gezorgd hebben voor een vertekening, inconsistenties of inefficiënte schattingen (Ernst & Albers, 2017). Dit betekent dat de resultaten van het onderzoek voorzichtig geïnterpreteerd moeten worden. Om deze reden is het belangrijk dat het onderzoek gerepliceerd wordt. Bij deze replicatie kan worden voortgebouwd op de nieuwe inzichten die verkregen zijn met dit onderzoek.

Een tweede beperking is de generaliseerbaarheid van dit onderzoek. De gebruikte steekproef bestaat uit mensen die bij hulpinstellingen zijn aangemeld voor problemen met geweld. De resultaten zijn dus specifiek op die groep gericht en het is niet mogelijk om een uitspraak te doen over het verband tussen persoonlijkheid en slachtofferschap van geweld in de algemene bevolking. Voor toekomstig onderzoek is aan te raden dat er wordt gekeken naar

de algemene bevolking en verschillende leeftijdsgroepen. Dan kan de algemene bevolking vergeleken worden met mensen die zijn aangemeld bij hulpinstellingen.

Een derde beperking is de vertekening die ontstaat bij het gebruik van een zelfrapportage vragenlijst. Een aantal vertekeningen in het huidige onderzoek zouden de formulering van vragen, sociaal wenselijke antwoorden en een herinneringsvertekening kunnen zijn (Pouwer, Van der Ploeg & Bramsen, 1998). Sociaal wenselijke antwoorden kunnen binnen het huidige onderzoek worden gegeven wanneer gevraagd wordt naar het eigen geweld gebruik, waardoor er sprake kan zijn van een onderrapportage (Pouwer, Van der Ploeg & Bramsen, 1998). Het tegengestelde kan gebeuren wanneer dit soort vragen over geweldgebruik worden beantwoord over iemand anders met als doel om hen slechter te doen lijken. Hierdoor zal er sprake zijn van een over rapportage. De herinneringsvertekening is vooral van invloed op de vragen die gaan over de tijdsperiode van een jaar voorafgaande aan het onderzoek. Naarmate mensen verder terug moeten gaan in hun geheugen zijn de antwoorden minder nauwkeurig (Pouwer, Van der Ploeg & Bramsen, 1998). Een oplossing in toekomstig onderzoek kan een observatie zijn, waarbij verschillende gezinnen over langere tijd worden gevolgd. Video observatie kan worden gebruikt om gedrag te documenteren waardoor de bovengenoemde vertekeningen geen meer rol spelen.

Een vierde beperking is de onmogelijk te bepalen causaliteit. Op dit moment kan niet worden bepaald of de persoonlijkheidskenmerken het slachtofferschap van geweld veroorzaakt of dat juist het slachtofferschap van geweld de persoonlijkheidseigenschappen beïnvloedt. Een longitudinale studie kan gebruikt worden om de causaliteit van persoonlijkheid en slachtofferschap van geweld te onderzoeken.

Binnen het huidige onderzoek was er sprake van missing data. De deelnemers waarvan de antwoorden ontbraken zijn niet meegenomen in het berekenen van de totaalscore tegen hen gebruikt geweld. Een mogelijke reden dat deze antwoorden niet bekend zijn is dat ten tijde

van het onderzoek, en de periode waarover de vragen gaan, geen partner bij de situatie betrokken was. Hierdoor kan de deelnemer de vragen overgeslagen hebben. Voor de toekomst is het beter om missing data zo veel mogelijk te voorkomen.

Conclusie en visie voor de toekomst

De resultaten van dit onderzoek geven een algemeen beeld van de verbanden tussen persoonlijkheid en het slachtofferschap van geweld in een steekproef van mensen die zijn aangemeld bij hulpinstellingen vanwege problemen met geweld. De resultaten dragen bij aan het begrip van dit verband en kunnen bijdragen aan het inzicht omtrent het bepalen van risicogeveallen van het slachtofferschap van geweld. Persoonlijkheid lijkt echter een beperkt effect te hebben en het is in de toekomst dus nodig dat wordt onderzocht of andere factoren een sterkere invloed hebben op het slachtofferschap van geweld binnen deze populatie.

Referenties

- Aaltonen, M., Kivivuori, J., Martikainen, P., & Sirén, R. (2012). Socioeconomic differences in violent victimization: Exploring the impact of data source and the inclusivity of the violence concept. *European Journal of Criminology*, *9*(6), 567–583.
doi:10.1177/1477370811422800
- Adams, A. E., & Beeble, M. L. (2019). Intimate partner violence and psychological well-being: Examining the effect of economic abuse on women's quality of life. *Psychology of Violence*, *9*(5), 517–525. doi:10.1037/vio0000174
- Barnes, G. E., Greenwood, L., & Sommer, R. (1991). Courtship violence in a Canadian sample of male college students. *Family Relations: An Interdisciplinary Journal of Applied Family Studies*, *40*(1), 37–44. doi:10.2307/585656
- Buss, D. M. (1991). Conflict in married couples: Personality predictors of anger and upset. *Journal of Personality*, *59*(4), 663–688. doi:10.1111/j.1467 6494.1991.tb00926.x
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). Four ways five factors are basic. *Personality and Individual Differences*, *13*(6), 653-665. doi:10.1016/0191-8869(92)90236-i
- Cuperman, R., & Ickes, W. (2009). Big Five predictors of behavior and perceptions in initial dyadic interactions: Personality similarity helps extraverts and introverts, but hurts “disagreeables”. *Journal of Personality and Social Psychology*, *97*(4), 667-684.
doi:10.1037/a0015741
- Ernst, A. F., & Albers, C. J. (2017). Regression assumptions in clinical psychology research practice—a systematic review of common misconceptions. *PeerJ*, *5*, e3323.
doi:10.7717/peerj.3323
- Fox, B. H., Perez, N., Cass, E., Baglivio, M. T., & Epps, N. (2015). Trauma changes everything: Examining the relationship between adverse childhood experiences and

- serious, violent and chronic juvenile offenders. *Child Abuse & Neglect*, *46*, 163–173.
doi:10.1016/j.chiabu.2015.01.011
- Fu, M., Xue, Y., Zhou, W., & Yuan, T. (2017). Parental absence predicts suicide ideation through emotional disorders. *Plos One*, *12*(12). doi:10.1371/journal.pone.0188823
- Goldberg, L. R. (1992). The development of markers for the Big-Five factor structure. *Psychological Assessment*, *4*(1), 26–42. doi:10.1037/1040-3590.4.1.26
- Graziano, W. G., Jensen-Campbell, L. A., & Hair, E. C. (1996). Perceiving interpersonal conflict and reacting to it: The case for agreeableness. *Journal of Personality and Social Psychology*, *70*(4), 820–835. doi:10.1037/0022-3514.70.4.820
- Groves, B. M. (1999). Mental Health Services for Children Who Witness Domestic Violence. *The Future of Children*, *9*(3), 122-132. doi:10.2307/1602786
- Hines, D. A., & Saudino, K. J. (2008). Personality and intimate partner aggression in dating relationships: The role of the “Big Five.” *Aggressive Behavior*, *34*(6), 593–604.
doi:10.1002/ab.20277
- Jeronimus, B. F., Riese, H., Sanderman, R., & Ormel, J. (2014). Mutual reinforcement between neuroticism and life experiences: A five-wave, 16-year study to test reciprocal causation. *Journal of Personality and Social Psychology*, *107*(4), 751-764.
doi:10.1037/a0037009
- Lamers-Winkelmann, F., Slot, N. W., Bijl, B., & Vijlbrief, A. C. (2007). Scholieren over mishandeling: Resultaten van een landelijk onderzoek naar de omvang van kindermishandeling onder leerlingen van het voortgezet onderwijs. Amsterdam, Nederland: Ministerie van Justitie
- Lannert, B. K., Levendosky, A. A., & Bogat, G. A. (2013). The interaction of maternal personality traits and intimate partner violence as influences on maternal

- representations. *Infant Mental Health Journal*, 34(3), 222–233.
doi:10.1002/imhj.21385
- Lee, M.-A., & Song, R. (2017). Childhood abuse, personality traits, and depressive symptoms in adulthood. *Child Abuse & Neglect*, 65, 194–203. doi:10.1016/j.chiabu.2017.02.009
- Mervielde, I., Fruyt, F. de, & Clerq, B. de (2009). *HiPIC Persoonlijkheidsvragenlijst. Handleiding*. Amsterdam: Hogrefe Uitgevers.
- Miragoli, S., Balzarotti, S., Camisasca, E., & Blasio, P. D. (2018). Parents' perception of child behavior, parenting stress, and child abuse potential: Individual and partner influences. *Child Abuse & Neglect*, 84, 146-156.
doi:10.1016/j.chiabu.2018.07.034
- Overbeek, M. M., de Schipper, J. C., Lamers-Winkelmann, F., & Schuengel, C. (2013). Effectiveness of specific factors in community-based intervention for child-witnesses of interparental violence: A randomized trial. *Child Abuse & Neglect*, 37(12), 1202–1214. doi:10.1016/j.chiabu.2013.07.007
- Pedersen, W., Copes, H., & Sandberg, S. (2016). Alcohol and violence in nightlife and party settings: A qualitative study. *Drug and Alcohol Review*, 35(5), 557–563.
doi:10.1111/dar.12395
- Pouwer, F., Van der Ploeg, H. M., & Bramsen, I. (1998). Dwalingen in de methodologie. II. Bias door vragenlijsten. *Nederlands Tijdschrift Geneeskunde*, 142(27), 1556-1558.
- Riedl, D., Exenberger, S., Daniels, J. K., Böttcher, B., Beck, T., Dejaco, D., & Lampe, A. (2019). Domestic violence victims in a hospital setting: Prevalence, health impact and patients' preferences – Results from a cross-sectional study. *European Journal of Psychotraumatology*, 10(1). doi:10.1080/20008198.2019.1654063
- Straus, M. A., Hamby, S. L., Boney-McCoy, S., & Sugarman, D. B. (1996). The Revised Conflict Tactics Scales (CTS2) Development and Preliminary Psychometric Data.

Journal of Family Issues, 17(3), 283-316. <http://dx.doi.org.proxy-ub.rug.nl/10.1177/019251396017003001>

Straus, M. A., Hamby, S. L., Finkelhor, D., Moore, D. W., & Runyan, D. (1998).

Identification of Child Maltreatment With the Parent-Child Conflict Tactics Scales: Development and Psychometric Data for a National Sample of American Parents. *Child Abuse & Neglect*, 22(4), 249-270. doi:10.1016/s0145-2134(97)00174-9

Ten Boom, A., Wittebrood, K., Alink, L. R. A., Cruyff, M. J. L. F., Downes, R. E., van Eijkern, E. Y. M., ... & Schellingerhout, R. (2019). *De prevalentie van huiselijk geweld en kindermishandeling in Nederland*. Ministerie van Justitie. Wetenschappelijk Onderzoek-en Documentatiecentrum.

Vermulst, A.A., & Gerrits, J.R.M. (2009). *Quick Big Five Persoonlijkheidstest Handleiding*. 's-Hertogenbosch: Malmberg.

Yadon, C. A., & Daugherty, T. K. (2019). Auditory Sensory Gating and the Big Five Personality Factors. *Journal of Psychophysiology*, 33(4), 276–285. doi:10.1027/0269-8803/a000229

Yu, J. J., Lim, G. O., & Gamble, W. C. (2016). Big Five Personality Traits and Physical Aggression between Siblings in South Korea: An Actor-Partner Interdependence Analysis. *Journal of Family Violence*, 32(2), 257-267. doi:10.1007/s10896-016-9825-z

Xiao, J., Li, D., Jia, J., Wang, Y., Sun, W., & Li, D. (2019). The role of stressful life events and the Big Five personality traits in adolescent trajectories of problematic Internet use. *Psychology of Addictive Behaviors*, 33(4), 360–370. doi:10.1037/adb0000466

Tabel 1*Demografische gegevens deelnemers met onderscheid tussen mannen en vrouwen*

Basis Informatie	Mannen		Vrouwen	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
Leeftijd				
Jonger dan 18 jaar	0	0	2	1
18-24	3	1	45	5
25-34	74	22	291	31
35-44	120	35	389	41
45-54	108	32	198	29
55 jaar en ouder	36	11	16	2
Woonregio				
Amsterdam	33	9.6	140	14.9
Rotterdam	16	4.7	54	5.7
Den Haag	26	7.6	87	9.2
Utrecht	24	7	38	4
Kennermerland ^a	32	9.3	88	9.3
Gooi en Vechtstreek	29	8.4	67	7.1
Midden Brabant ^b	23	6.7	53	5.6
Flevoland ^c	21	6.1	46	4.9

Brabant Noord ^d	33	9.6	73	7.7
IJsselland ^e	18	5.2	61	6.5
Twente ^f	44	12.8	74	7.9
Groningen	27	7.8	119	12.6
Zaanstreek en Waterland				
^g	16	4.7	41	4.4
Betaald Werk				
Ja	222	64.5	411	43.6
Nee	119	34.6	530	56.3
Netto Maandelijks				
Inkomen				
Lager dan €1500	111	32.3	527	55.9
Tussen €1500 en				
€3100	160	46.5	330	35
Hoger dan €3100	70	20.3	84	8.9
Opleidingsniveau				
Lager Onderwijs	38	11	88	9.3
MAVO of LBO	75	21.8	189	20.1
HAVO, VWO of MBO	131	38.1	415	44.1
HBO of WO	82	23.8	194	20.6

Anders	15	4.4	55	5.8
Aantal kinderen 3-12 jaar				
oud				
0	122	35.5	240	25.5
1	122	35.5	407	43.2
2	71	20.6	219	23.2
3	22	6.4	61	6.5
4	4	1.2	14	1.5
Aantal kinderen 13-18 jaar				
oud				
0	220	64	580	61.6
1	82	23.8	264	28
2	35	10.3	85	9
3	4	1.2	12	1.3

Note. $N = 1286$ ($n = 344$ voor mannen en $n = 942$ voor vrouwen).

^a Regio Haarlem en omstreken. ^b Regio Tilburg en omstreken. ^c Regio Almere, Lelystad en omstreken. ^d Regio Den Bosch en omstreken ^e Regio Zwolle en omstreken. ^f Regio Hengelo en omstreken. ^g Regio Zaandam en omstreken.

Tabel 2*Regressieanalyse: Big Five en Mate van Geweld gebruikt tegen Vrouwen^a*

Effect	Estimate	SE	95% CI		p
			LL	UL	
Fixed effects					
Intercept	3.51	29.07	-53.55	60.572	.904
Extraversie	-.12	.04	-.19	-.05	.002
Neuroticisme	.21	.05	.13	.28	.000
Consciëntieusheid	.09	.04	.02	.15	.008
Vriendelijkheid	-.04	.03	- ^b	- ^b	.265
Openheid voor Ervaringen	.02	.04	- ^b	- ^b	.596

Note. Total $N = 805$. CI = confidence interval; LL = lower limit; UL = upper limit.

^a De modeltoets van de analyse is $F(3,801) = 25.89$, $p < .001$, $R^2 = 0.09$

^b De betrouwbaarheidsintervallen van niet significante verbanden met slachtofferschap van geweld waren niet gegeven in de analyse.

Tabel 3*Regressieanalyse: Big Five en Mate van Geweld gebruikt tegen Mannen*

Effect	Estimate	SE	95% CI		p
			LL	UL	
Fixed effects					
Intercept	-16.27	22.75	-61.05	28.52	.475
Extraversie	.04	.07	- b	- b	.542
Neuroticisme	.11	.07	- b	- b	.148
Consciëntieusheid	..05	.06	- b	- b	.421
Vriendelijkheid	.09	.06	- b	- b	.296
Openheid voor Ervaringen	-.05	.06	- b	- b	.569

Note. Total $N = 297$. CI = confidence interval; LL = lower limit; UL = upper limit.

^a De modeltoets van de analyse is $F(3,801) = 25.89$, $p = n.s.$, $R^2 = 0.09$

^b De betrouwbaarheidsintervallen van niet significante verbanden met slachtofferschap van geweld waren niet gegeven in de analyse.

Tabel 4*Regressieanalyse: Big Five en Mate van Geweld gebruikt tegen Jongens*

Effect	Estimate	SE	95% CI		p
			LL	UL	
Fixed effects					
Intercept	47.43	13.75	20.28	74.58	.001
Extraversie	-.20	.06	-.36	-.05	.010
Neuroticisme	-.02	.06	- ^b	- ^b	.768
Consciëntieusheid	.01	.04	- ^b	- ^b	.993
Vriendelijkheid	.12	.04	- ^b	- ^b	.121
Openheid voor Ervaringen	.11	.06	- ^b	- ^b	.201

Note. Total $N = 162$. CI = confidence interval; LL = lower limit; UL = upper limit.

^a De modeltoets van de analyse is $F(1,160) = 6.77$, $p = .01$, $R^2 = .04$

^b De betrouwbaarheidsintervallen van niet significante verbanden met slachtofferschap van geweld waren niet gegeven in de analyse.

Tabel 5*Regressieanalyse: Big Five en Mate van Geweld gebruikt tegen Meisjes*

Effect	Estimate	SE	95% CI		p
			LL	UL	
Fixed effects					
Intercept	42.79	11.48	20.12	65.45	.000
Extraversie	-.18	.04	-.33	-.03	.021
Neuroticisme	.04	.06	- ^b	- ^b	.646
Consciëntieusheid	.07	.05	- ^b	- ^b	.369
Vriendelijkheid	-.09	.04	- ^b	- ^b	.268
Openheid voor Ervaringen	-.04	.06	- ^b	- ^b	.643

Note. Total $N = 173$. CI = confidence interval; LL = lower limit; UL = upper limit.

^a De modeltoets van de analyse is $F(1,171) = 5.41$, $p = .021$, $R^2 = .03$

^b De betrouwbaarheidsintervallen van niet significante verbanden met slachtofferschap van geweld waren niet gegeven in de analyse.